

ČLENOVIA REDAKČ. RADY:

Ing. Milan Jakubík
Mgr. Ján Slosiarik
Beáta Pavúková
Martina Kolényová
Adriána Kormanová
Mgr. art. Rastislav Kyslý

OBSAH:

- Príhovor starostu
- Výzva
- Obecné spolky
- Historické okienko
- OŠK Dobrá Niva
- Príspevky čitateľov
- Štatistika
- Pozvánky

Č. VYDANIA
EV 5747/19
DÁTUM VYDANIA
19.08.2019
ROČNÍK
prvý
PORADOVÉ Č.:
7/2019
ISSN
ISSN 2644-481X

VYDAVATEL:

Obec Dobrá Niva
Nám. SNP 47/9
962 61 Dobrá Niva

IČO:
00319830

DOBRONIVSKÉ noviny

MESAČNÍK O TOM, ČO SA V OBCI DOBRÁ NIVA - DEDINA ROKA 2009 DEJE

DOBRONIVSKÍ TURISTI

PRÍHOVOR STAROSTU

Drahí Dobronivčania.

Leto a prázdniny sú v plnom prúde a spolu s horúcimi dňami vám prinášame aj ďalšie vydanie Dobronivských novín s informáciami, ktoré sa udiali v našej obci za ostatný mesiac, ako aj tie, čo sa len budú diať v najbližších dňoch. Najskôr niektoré tie čo sa udiali, resp. stále prebiehajú.

Bytovky na ulici kpt. Nálepku: Mrzí ma, ale ani po mesiaci neviem potešiť budúcich nájomníkov bytov so správou, ktorá by určila konečný konkrétny dátum odovzdania bytov. Problémy, ktoré som spomínal v minulom čísle s pripojením bytoviek na elektrické vedenie s dostatočnou kapacitou, z časti boli s ťažkosťami fyzicky uskutočnené minulý týždeň. Bol položený nový kábel a nové elektrické skrine, avšak musí ešte prebehnúť revízia a kolaudácia, aby sa mohol spustiť proces s následnými krokmi, ktoré sú: montáž jednotlivých elektromerov pre byty, spoločné priestory, kotolňu a ČOV a následne spustenie prevádzky ČOV a jej kolaudácia. Tento proces nevieme ovplyvniť, nakoľ-

ko sa jedná ešte o veci, ktoré zabezpečuje bývalý majiteľ, avšak snažíme sa aspoň telefonicky zvýšiť tlak na dodávateľov, aby boli práce čím skôr ukončené.

Zberný dvor: Bol vykonaný audit nezávislou audítorskou spoločnosťou, ako aj následný vládny audit z ministerstva financií na investičnú akciu Zberný dvor Dobrá Niva. V súvislosti s našim reklamačným konaním voči dodávateľovi (kvôli nekompatibilitie dodaného zariadenia) a zároveň aj nálezom nezávislého auditu, bolo našou obcou podané trestné oznámenie na neznámyho páchatela, nakoľko existuje reálne riziko vzniku finančnej škody z titulu povinného vrátenia dotácie poskytnutej práve na obstaranie tohto strojného zariadenia.

Nezávisle na priebehu vyšetrovania bude Zberný dvor otvorený a bude aj naďalej fungovať v zmysle prevádzkovej doby, ktorá je: každý pondelok a v prvú sobotu v mesiaci od 9:00 do 13:00 a od 15.4. aj v piatok od 13:00 do 17:00. Znovu zopakujem výzvu: Je zakázané vyvážať akýkoľvek odpad do extravilánu obce! Vráťane zeleného

odpadu! Na zber zeleného odpadu slúži zberný dvor a veľkokapacitné kontajnery (10ks), ktoré sú rozmiestnené v uliciach obce.

Údržba ciest, chodníkov, zelene a priestorov: Pokračujeme podľa plánu v rámci údržby ciest, chodníkov, priestorov a čistenia rigolov. Na väčšine ciest sme začali s prípravou - rezaním asfaltového povrchu výtlkov, ktoré budeme postupne plátať. Podľa výšky financií, ktoré budeme mať k dispozícii, by sme sa pokúsili na niektorých úsekoch nielen o opravu výtlkov, ale aj o pokládku súvislej vrstvy asfaltu. Toto závisí aj od toho, či našej M.A.S. - miestnej akčnej skupine (Verejno-súkromné partnerstvo Hontiansko-Dobronivské) budú odblokované financie. Pre našu obec je plánovaných takmer 85 tisíc EUR, z čoho po dohode s ostatnými členmi môže naša obec Dobrá Niva použiť 30.000,- na opravu ciest a chodníkov (čo je cca 1/3 z financií kapitoly určenej na účel opravy a budovania ciest a chodníkov, celej M.A.S.) a ostatné na iné špecifické účely, na ktoré vyjde výzva na čerpanie dotácie. Čoskoro by sme mali aj dokončiť nátery zábradlí na ul. Slobody.

HISTORICKÉ OKIENKO

OŠK DOBRÁ NIVA

Materská škola: Realizujeme práce v areáli Materskej školy. Uskutočnili sme výmenu nebezpečných poklopov na šachtách, údržbu zelene, vyrovnávanie plochy. Práce pokračujú na hlavnom vstupe do budovy MŠ, kde boli osadené nové dvere a pracuje sa na pokládke dlažby na schodoch a bezbariérovom vstupe. Pôvodné dvere boli značne poškodené a hlavné krídlo sa nedalo ani poriadne otvoriť, aby umožňovalo bezproblémový vstup s kočíkom. Po novom bude možné bez problémov vstúpiť do budovy aj s kočíkom po bezbariérovom vstupe, nakoľko hlavné krídlo dverí je hneď oproti bezbariérovému vstupu a dá sa otvoriť do väčšieho uhla ako predchádzajúce, ktoré sa dalo otvoriť len do uhla cca 90 stupňov.

Železničná zastávka a oprava železničného priestestia: Podal som žiadosť na ŽSR na prevod ich majetku železničnej zastávky do majetku obce. V ňom som žiadal o bezodplatný prevod, alebo odpredaj za symbolickú cenu, respektíve zostatkovú účtovnú cenu. Stavba si už

vyžaduje opravu a ŽSR ako vlastník stavby nemá záujem prevádzkovať a ani opraviť túto stavbu. My v prípade takéhoto bezodplatného (resp. symbolického) prevodu by sme sa snažili zachovať jej pôvodnú architektúru. Stavbu by sme vedeli využiť pre naše účely: či už na účely priestorov pre umiestnenie spolkov, či klubovú činnosť, bytovú politiku, alebo pre iné účely slúžiace obyvateľom našej obce. Na odpoveď vlastníka budovy čakáme. V jesenných mesiacoch má tiež prebehnúť rekonštrukcia železničného priestestia, ktorá so sebou prinesie aj opravu časti prepadnutého chodníka za železničným priestestím v smere na Nám. SNP a tiež vybudovanie časti nového chodníka od železničného priestestia po most ponad Neresnicu. O tejto rekonštrukcii, ktorá so sebou prinesie na čas aj dopravné obmedzenia vás budeme informovať. Ohľadom železníc ešte uvediem ďalšiu informáciu, že Ministerstvo obrany bude realizovať rozsiahlu rekonštrukciu nakladacej rampy a peróna, ako aj príslušných plôch a prístupovej cesty k nakladacej

rampe na nákladnej stanici Dobrá Niva.

Ostatné: - v rámci tohto bodu by som chcel poznamenať, že aj tento rok prebehla tradičná zábava - „Annabál“ na amfiteátri Kolo. Účastníci si mohli všimnúť, že bolo postavené nové pódium, ktoré nahradilo pôvodné pódium, ktoré sme museli po zväžení odstrániť kvôli tomu, že dosky, ako aj trámy na ktorých boli dosky pripevnené, už boli zhnité a polámané.

O týždeň neskôr sa brány amfiteátra Kolo opäť otvorili, aby privítali našich seniorov a ich družobných priateľov z obce Malachov, ktorí sa rozhodli spestriť si letné dni usporiadaním športových hier. Seniori okrem športového predviedli aj kus kulinárskeho umenia, a tak okrem výborného gulášu na stoloch nechýbali ani výborné sladké či slané dobroty od našich, či malachovských gazdiniiek. Po dobrom výkone a dobrom jedle sa jednoznačne hodí aj nejaký dobrý nápoj, a bolo už len otázkou veľmi krátkeho času, kedy sa rozozvučali tóny harmoniky a dobrá nálada začala gradovať. Týmto

by som sa chcel poďakovať všetkým, ktorí ursporiadávajú takéto stretnutia a týmto robia dobré meno našej obci.

Rovnako sa chcem poďakovať za reprezentáciu našej folklórnej skupine Dobrona, ktorá nás reprezentovala na festivale v chorvátskych mestách Crikvenica a Novi Vindolski, a tak predstavila pred medzinárodným publikom naše pekné kroje, piesne, zvyky, tance a temperament.

O ostatných udalostiach ktoré prebehli, ako aj o pozvánkach na nasledujúce udalosti sa dočítate ďalej.

A ešte na záver: v týchto dňoch oslávila naša kolegyňa ekonómka našej obce Marcelka Ponická krásne životné jubileum. Nielen v mene svojom, ale aj všetkých kolegov a spolupracovníkov jej srdečne gratulujeme, a prajeme veľa zdravia, šťastia, lásky, síl a energie tak v pracovnom, ako aj v súkromnom živote.

V úplnom závere vám všetkým prajem ešte pekné leto a všetko dobré.

Ing. Milan Jakubík

VÝZVA

Archív fotografií

V roku 2004, pri príprave 750. výročia prvej písomnej zmienky o obci Dobrá Niva sme Vás vyzvali, aby ste nám na obecný úrad priniesli staré fotografie, ktoré sme si vtedy zoskenovali, urobili sme z nich nástenku v kultúrnom

dome, použili sme ich do rôznych publikácií a stále ich máme k dispozícii aj teraz. Vtedy nás zaujímali najmä staré fotografie ľudí v našich krojoch. Keďže doba aj technika pokročila a dnes sa dá aj z poškodených fotografií urobiť zázrak, chceli by sme znova zopakovať našu výzvu

a prosíme vás, aby ste si našli čas, sadli doma k svojim rodinným „klenotom“ vo forme fotografií a priniesli nám ich na obecný úrad. Zoskenujeme ich a budú Vám vrátené. Chceli by sme fotografie aj z „novších“ čias, zaujímavú nás ľudia, budovy, ulice, zaujímavé akcie. Veľmi by sme chceli, aby zostali v archíve na fotografiách ľudia, ktorí

už nie sú medzi nami, aby zostali fotografie našej dediny, ktorá sa rokmi mení, aby zostali zachytené rôzne akcie a podujatia konané v našej obci. Dúfam, že sa naša výzva stretne u vás s ohlasom a nájdete si čas. Vopred vám ďakujeme.

Beata Pavúková

OBEČNÉ SPOLKY

**Leto s Dobronou, resp.
letu v Dobrone**

Začiatok leta je vo folklóre vždy spojený s folklórnymi festivalmi a členovia FSK Dobrona boli tento rok pozvaní do Detvy. V sobotu 13. júla mala „úderka“ o počte 8 členov vystúpiť v scénickom programe „Mladucha vo venci, potom žena začepčená“, v ktorom chceli tvorcovia programu prezentovať krásu, bohatstvo a originalitu obsiahnutú v tradičnom svadobnom odevu. V tejto scénickej prehliadke sa malo prezentovať 25 párov s nevestou v parte a 25 párov so začepčenou nevestou s oblasťou Podpoľania, Hontu, Novohradu, Malohontu, Gemeru a Horehronia. Program, ktorý by určite pohladil dušu i oko diváka sa ale z dôvodu nepriaznivého počasia neuskutočnil a údajne bude uvedený budúci rok. Tá naša nevesta v parte, ale aj v kápkach bude určite patriť medzi najkrajšie.

V Kokave nad Rimavicou sa 2.-4. augusta 2019 uskutočnil festival ľudovej kultúry pod názvom Koliesko. Dobrona dostala tentokrát pozvánku účinkovať „Vo Dvore Paľa Bútor“, v programe pod názvom „Priatel a kamarát“. Paľo Bútor bol skutočne priateľ a kamarát Dobrony, bol to významný folklorista, tanečník, ktorý vo veku 65 zomrel v roku 2013. V programe venovanom jemu vystúpili ľudia s ktorými si rozumel, rád pozeral ich vystúpenia, dojímali ho, počúval ich spevy. Súbor Lipa, Dobrona, Bažalička z Plachtiniec, Klenovčania a mnohí iní, ktorí ešte nezabudli. Tancovalo sa, spievalo, spo-

mínalo i plakalo, koštovalo aj pripájalo. Mňa pri spomienke na neho napadne vždy text častušky, ktorú zložil náš vedúci Janko Škoda ... opil raz jednon chlap celučku Dobronu, bo to Paľo Bútor, náš kokavský kmotor z Bratislavy ... a ono to bolo skutočne tak.

Určite ste mnohí zachytili v televízii informáciu o návšteve Slovenska milovníkmi slovenského folklóru z Hongkongu. V utorok 6. augusta boli aj našimi hosťami. Jednalo sa o skupinu mladých ľudí, ktorých zaujal slovenský folklór a pod vedením slovenských pedagógov nacvičujú v ďalekom svete slovenské tance. Dobrona ich vo vestibule kultúrneho domu privítala tak ako sa patrí, chlebom, solou ale aj pohárikom rožovky. Pripravila pre nich 40 minútový program a školu tanca, kde ich čardáš učil Jarko Uhrin, vedúci Tanečno Hudobného Zoskupenia Carpona z Krupiny za výdatnej pomoci aj našich mladých. Hostia nás prekvapili, pretože im to išlo výborne, nakoniec oni nám zatancovali tanec z Myjavy. Bola im ponúknutá večera parené mäso s hľadáčkami a výborné domáce štrúdle. Samozrejme aj pivo z Dobrovaru a našla sa aj domáca pálenka. Večer skončil veľmi veselo a myslím, že hostia aj hostitelia budú na to dlho spomínať. A určite bude spomínať aj naša Stanka, ktorá si pred vystúpením naliala z chladničky, z plastovej fľaše plný pohár minerálky, výdatne sa napila a nebola to minerálka ...

August začal pre Dobronu „sprudka“ a vo štvrtok 8. augusta vo večerných hodi-

nách cestovali jej členovia na „Summer in Adria“ festival hudby a folklóru Crikvenica a Novi Vinodolski v Chorvátsku, ktorý bol v termíne 9.-12. augusta 2019. Spolu s Dobronou sa zájazdu zúčastnili aj naši priatelia zo Zvolena, ktorí vystupujú pod názvom Moja fujarôčka-Zvolenský fujaristi. Keďže máme v Dobrone veľa mladých ľudí, čomu sa veľmi tešíme, cesta bola veselá. Naším domovom sa na tri noci stal hotel Uvala Scott, Kraljevica, v pokojnej zátoke Dubno neďaleko ostrova Krk. A veľmi sa nám tam páčilo, počasie bolo nádherné, more bolo teplé, pivo studené, myslím že navzájom sa máme veľmi radi a celý pobyt bol o krásnych vzťahoch a kamarátstve. Trošku išlo možno všetkým o život, keď sa bolo treba v tej horúčave oblieť do kroja, čižiem a vydržať tak od piatej hodiny popoludní do polnoci. Zvládli sme to však so ctou, reprezentovali sme Slovensko a našu obec vystúpením v sobotu 10. 8. v Crikvenici a v nedeľu 11. 8. v Novi Vinodolski. Určite sme divákov zaujali, o čom svedčil aj potlesk, ktorým nás obdarili. V čase čakania na vystúpenie vznikli aj zaujímavé krojové kreácie, kde ste mohli stretnúť Igora v košeli a čižmách bez nohavíc, Tomáša bez košele a v nohaviciach, my staršie sme závideli našim krásnym dievčatám, že môžu byť v „rubáčoch“. Veľmi dlho budeme spomínať na chvíle, keď sme sa vrátili o polnoci z vystúpenia v mokrých krojoch, ktoré sme ledva so seba vyzliekli a stretli sme sa pri mori na nočnom kúpa-

ní. Veľa sme sa smiali a bolo nám spolu dobre. Prežili sme tam dvoje narodeniny a dvoje meniny účastníkov zájazdu bez ujmy na zdraví. Myslím, že povieť za všetkých, že pár dní by sme tam ešte boli vydržali. Poďakovanie patrí Obci Dobrá Niva, ktorá nás zastrešuje, vedúcej Kvetke Babiakovej, ktorá to niekedy nemá s nami ľahké, aj Jankovi Cúthovi, nášmu predníkovi, ktorý veľmi zodpovedne pripravil hudobné podklady na vystúpenie, ale aj všetkým členom, ktorí skutočne so ctou reprezentovali našu obec Dobru Nivu. Ešte pre Vašu informáciu, dopravu si hradíme z peňazí, ktoré dostaneme na činnosť, ktoré si sami zarobíme vystúpeniami a stravu a ubytovanie si každý hradil sám.

Verím, že aj naďalej budeme poctivo pracovať, pondelky bez frflania sa stretávať na skúškach, starať sa o naše krásne kroje a snažiť sa, aby folklóna skupina Dobrona stále udržiavala bohatstvo ľudovej kultúry v Dobrej Nive. A verte nám, nie vždy je to ľahké. Určite by sme sa veľmi potešili, keby sme získali nových členov, mladých aj starších, treba len chuť a vôľu niečo obetovať, stretávame sa každý pondelok o 19,00 ... čiže naši noví členovia budete srdečne vítaní.... možno aj chlebom, solou a tou rožovkou

A najbližšie vystúpenie nás čaká 25. augusta v Sase.

Beata Pavúková
hrdá členka FSK Dobrona

ŠK RTVŠ NIVA stále žije!

Bývate v Dobrej Nive a chýba vám možnosť aktívneho relaxu po rušnom dni? Aj v tomto kalendárnom roku funguje v našej obci športový klub zameraný na cvičenie pre dievčatá a ženy.

Základom cvičenia ŠK je Step aerobik v rytme hudby. Jedná sa o dynamické, energické a kondične trochu náročnejšie cvičenie na stepových schodíkoch. Je zamerané na koordináciu pohybov, pri ktorom sa zapája viac svalových partií súčasne. Step aerobik je vhodný predovšetkým na formovanie dolnej časti tela, a to oblasť stehien, bokov a sedacích svalov. Pri cvičení na stepoch

je taktiež možné využiť činky alebo rotanu, čím sa zároveň posilňuje aj horná časť tela. Okrem kondičného step aerobiku sa v ŠK cvičí aj balančný step aerobik a strečingový step aerobik. Na spestrenie hodín sa zaraďuje low a high aerobik, tanečný aerobik, latino dance, tae bou, deep work, body pump, kruhový tréning, tabata.

V poslednom období sa cvičenia doplnili aj o uvoľňovacie cvičenie stretch pilates, čo je posilňovanie vnútorných svalových partií, cvičenia Core na spevňovanie stredu tela a úplne najnovšie aj cvičenia Zenga. Toto sa u cvičení stretlo s veľmi pozitívnymi ohlasmi, pretože spája prvky pilatesu, jogy, tanca a strečingu do plynulých sek-

vencií a tým prináša dokonalé prepojenie tela i mysle a trénuje presnosť pohybov. Na spestrenie hodín používame okrem stepov a karimatiek aj rôzne cvičiace náčinia ako napríklad činky, gumové pásy, rotany, švihadlá, či mäkké lopty - overbally.

Klub má tradičnú členskú základňu, no každoročne do nej pribudnú nové členky, ktorým sa cvičenie zapáči a stane sa pre nich pravidelným tréningom, no i oddychom. Častokrát to nie sú len ženy z Dobrej Nivy, ale aj z okolitých obcí, čo nás veľmi teší! Veď je predsa veľmi príjemné spestriť si pracovný týždeň troškou pohybu pri hudbe veselej aj relaxačnej, čo vás zaručene dobije dávkou dobrej nálady a pocitu,

že ste pre seba urobili niečo prospešné. Takisto je fajn spoznať nových ľudí s podobnými záujmami. A kde a kedy sa teda toto všetko dá zažiť?

Každý pondelok a štvrtok od 19:00 do 20:00 v telocvični ZŠ v Dobrej Nive

Takže, ak máte radi pohyb a hudbu, neváhajte a pridte sa rozhybať! A máte to blízko, len vyjsť na kopec do telocvične.

Začínáme 5. septembra 2019, vo štvrtok o 19:00.

Tešíme sa na vás
cvičiteľky ŠK

Daniela Polcová

Dobronivskí turisti v Pieninách

Tri voľné júlové dni sa priam ponúkali na letnú turistiku v Pieninách. Spolok dobronivských turistov to mal v pláne tento rok a už sme sa všetci nevedeli dočkať, kedy tam pôjdeme. Program bol lákavý a pripravený naozaj do detailov.

V piatok ráno sme teda odštartovali z Dobrej Nivy, po ceste sme ešte vo Žvolene a v Banskej Bystrici doplnili počty našich členov na 41, a hurá do Pienin. V prvý deň

sme vystúpili na Veterný vrch, ktorý sa pokojne mohol volať „slnečný“, lebo po vánku, či vetre nebolo ani stopy. Čakal nás tam macko so slovenskou zástavou a nádherný výhľad na Tri koruny. Unesení tou nádherou sme si zaspievali našu turistickú hymnu „Na Kráľovej holi...“. Fotenie nemalo konca. Počasie nám prišlo. Ubytovanie v Starej Lubovni na internáte SOŠ opäť nesklamalo, práve naopak, prekvapilo vybudovaným altánkom, ktorý sa stal svedkom našej dobrej nálady, spevu, vône pečených klo-

bások, vtipov a rozprávania zážitkov. Druhý deň sme konečne navštívili hrad v Starej Lubovni, lebo pri poslednom pokuse nás už po 16-tej na hrad nepustili. Budil dojem dobre udržiavanej historickej pamiatky. Čo sme mnohí netušili, hrad ukrýval poľské korunovačné klenoty a bol tam väznený Móric Beňovský. Autobusom sme sa presunuli do prístaviska na Dunajci v Červenom Kláštore, odkiaľ bol plán pokračovať so splavovaním až do Lesnice. Dobrý obed padol každému vhod. Posadali sme si k rieke do chládku a čakali na tie naše plte. Dočkali sme sa tak asi po hodine, ale nevadilo nám to. Dobrá nálada a vtipy nás neopúšťali. S heslom „kto má strach, nech nejde do lesa - rozumej na plť“ sme teda nasadli. Ponúkali sa nám nádherné výhľady na Tri koruny, Sokolicu, meandre Dunajca, tiež rafty, ktoré boli rýchlejšie ako my. Zakývali sme všetkým a všetci kývali nám. Plte sa doslova vliekli, miestami sme až narážali na dno. Naši pltníci si stihli aj pofajčiť. Zato my sme si radšej zaspievali naše ľudové pesničky.

Dostali sme sa pod most, na ktorom stáli fotografi, kývali sme aj tým a až neskôr, v cieľi nás všetkých prekvapili fotografiami s našimi plťami v „akcii“. Pobavilo nás, ako dobre to vyzeralo, keď sme všetci boli v našich klubových červených tričkách. Podvečer sme si spravili sladkú radosť s horúcou čokoládou v Nestville, v Hniezdnom. Tretí deň bol záverom nášho výletu po Pieninách - Zamagurí. Všetko to, čo sme videli v diaľke z plťí, sme teraz mali možnosť takpovediac si ohmatať. Výhliadky na Troch korunách a Sokolici boli úžasné. Zrazu bol Dunajec a jeho meandre hlboko pod nami. Vyčerpaní z tepla, kilometrov chôdze, kolko hore, tolko dole, sme dorazili na parkovisko pri chate Pieniny. Cestou späť sme ani nevládali spievať, ako obvykle. Len ticho občas prerušil smiech. Tí, ktorí predsa trochu vládali, ukazovali nafotené zábery. Dojedali sa posledné zvyšky sladkostí. Celá tá námaha určite stála zato, videli sme zas kus nádhornej slovenskej prírody.

Ing. Alica Kolláriková

Dobronivskí turisti v Malej Fatre

V sobotu 3. augusta sa v skoré ráno vybral plný autobus členov Spolku dobronivských turistov na cestu

do Ružomberka. Odtiaľ sme pokračovali do Švošova, kde mala začať naša stredne náročná 16 km túra. Keďže bola možnosť dopraviť sa autobusom až do Komjatnej, využili sme to a ušetrili sme nohy od

nudného 6 kilometrového šliapania po asfalte. Zostalo nám tak viac času na obdivovanie okolia už z hrebeňa Fatry. Asi po hodine chôdze sme sa dostali k nádhernému skalnému oknu, kde si viace-

rí z nás urobili krásne zábery okolitej krajiny. Po ďalšej hodine sme prišli k Hrdošnej skale, odkiaľ sme mali možnosť pokochať sa pohľadom na Veľký Choč, Kubínsku hoľu a obec Žaškov, odkiaľ

pochádza náš najznámejší motokrosový pretekár Štefan Svitko. Dalším našim cieľom bol najvyšší bod trasy Ostré 1067 mm. Odtiaľ boli tiež nádhorne výhľady. Dažďové mraky sme tiež videli, ale našťastie sme sa ich zbytočne obávali. Nezapršalo nám. Ani pri zostupe, kde na nás čaka-

la ešte krásna túra po hrebeni a skalné vyhliadky. Niektoré z nich boli skutočne len pre tých najodvážnejších. Záver zostupu do Lubochne bol trochu strmší, ale pre niektorých z nás aj trochu dlhší, lebo prehliadli nenápadnú odbočku a neželane si turistiku predĺžili. Našťastie všetci sme sa zdra-

vo unavení stretli pri autobuse. Keďže dážď nás ešte stále obchádzal, rozhodli sme sa ešte zastaviť pri Šútovskom jazere. V ňom sa aj niektorí z nás okúpali a v neďalekom motoreste sa najedli a občerstvili. Na záver nás čakala už len daždivá cesta domov cez Donovaly, kde sme stretávali

kolóny áut vracajúcich sa zo skončeného leteckého dňa na Sliachi. Najbližšie Spolok dobronivských turistov čaká päťdňová akcia koncom augusta do švajčiarskych Álp, na ktorú sa všetci veľmi tešíme.

Ing. Ján Kysel

HISTORICKÉ OKIENKO

Pečať mestiečka

Najstaršia písomná správa o našej obci sa nachádza v privilegii vydanom 30. augusta 1254, ktorým kráľ Belo IV. potvrdil Dobrej Nive a Babinnej ich dávnejšie mestské výsady. Ani Dobrá Niva ani Babiná sa na skutočné mestá nikdy nevyvinuli. Takýchto prípadov je na Slovensku viac napr. Hybe a Starý Tekov. Dobrá Niva, ktorej patrí na Slovensku desiate miesto v poradí udeľovania mestských práv, bola mestiečkom a potom po roku 1871 veľkou obcou. Dnes je na Slovensku 140 miest.

Mestiečko bolo typom osídlenia medzi slobodným kráľovským mestom (napr. Zvolen) a poddanskou dedinou (napr. Breziny). Mestiečka mali právo organizovať trhy – jarmoky, ale nemali právo stavať hradby.

Po pominutí tureckého plienenia a nebezpečenstva, postihla našich predkov ďalšia pliaga – Eszterházyovci. Napriek udeleným privilegiám slobodného kráľovského mesta a statočnému odporu Dobronivcov, si feudálni veľmoži Eszterházyovci, ktorí v rokoch 1614 -1805 vlast-

nili Zvolenský a Dobronivský zámok a k nim patriace poddanské dediny, ktorou Dobronivá nikdy nebola, bezohľadne a protiprávne podrobili naše mestiečko. Aj vtedy platilo, že chudobní sa voči vplyvným boháčom spravodlivosti a pravdy nedovolajú. Pán Dobronivského zámku vlastnil tieto poddanské dediny: Podzámčok, Breziny, Michalková, Dubové, Kozelník, Hronskú Breznicu (polovica), Budču a Turovú (polovica).

V roku 1805 kupuje od Eszterházyovcov Zvolenské a Dobronivské panstvo štát a vzniká jeho úradné označenie: „Cis. kráľ. banskokomorské panstvo Zvolen a Dobronivá.“ Pod toto banskokomorské panstvo patria aj mestiečka: Dobronivá, Babiná, Sása a Pliešovce a neskoršie aj dedina Železná Breznica.

Medzi povinnosti našich „úradských“ patrilo aj „vysušanie“ listín uložených v archíve mestiečka. Richtár a prisazní sa okolo 30. augusta zišli na našom mestskom dome (mestskom, nie obecnom), aby skontrolovali a vysušili staré pergameny.

Dbali na to, nech sa príliš nevysušia, ale sa aj trochu „pokropia“, pravdaže nie vodou a nie listiny.

Na overovanie a potvrdzovanie dôležitých dokumentov a listov sa používala pečať. Pečať vzniká otlačením kovového pečatidla do horúceho vosku. Na pečatidle nášho mestiečka je vyrytá figúra Márie panny.

Najstaršia známa pečať sa nachádza na dokumente z roku 1588. Je to pečať so sediacou Máriou pannou s korunou na hlave, ktorá v pravej ruke drží žezlo a na ľavej ruke dieťa. Pečať nesie tento kruhopis: SIGILVM OPPIDI DOBRONENSIS preložené z latinčiny do slovenčiny: Pečať mestiečka Dobroniva. Doslovne Pečať mestiečka Dobronivského, 2. pád.

V Stredoslovenskom múzeu v Banskej Bystrici je uložené pečatidlo z roku 1657. Ide o jednoliatú železnú pečatidlo, s oválne fazetovaným držadlom a striebornou okrúhlou doskou. V pečatnom poli je voľne umiestnená sediaci postava Márie panny. V pravej ruke drží žezlo, v ľavej dieťa. Pod nohami má mesiac. Medzi kružnicou z perlovca a jednoduchou linkou je umiestnený kruhopis: SIGIL-

LVM**OPPIDI**DOBRONEN(sis)** 1.6.5.7. Popis pečatidla mi poskytol pán PhDr. Glocko.

Po nástupe násilnej maďarizácie v Uhorsku je kruhopis vyrytý po maďarsky: ZOLYOM VÁRMEGYE * DOBRONYA * SZAB. M. VÁROS * PECSETJÉ, čo po preložení z maďarčiny do slovenčiny čítame: Zvolenská župa * Pečať slobodného mestiečka Dobronivá. Slovné spojenie M(ezö)város je doslova poľné mestiečko vo význame, mestiečko s trhom na poľnohospodárske výroby.

V polovici 19. storočia nahradza pečatidlo jeho právny nástupca gumová pečiatka. Takáto okrúhla pečiatka je uložená v Štátnom archíve Banská Bystrica, zbierka pečiatok č. 135. Kruhopis je po maďarsky, ako je uvedené vyššie. Otláčok tejto pečiatky s Máriou pannou sediaca na polmesiaci, ktorý je možné v archíve získať, je už veľmi nejasný.

Z roku 1905 pochádza pečiatka s kruhopisom: ZOLYOM VÁRMEGYE * DOBRONYA KÖZSÉG * 1905. Preklad: Zvolenská župa * Obec Dobronivá * 1905. Po roku 1898 bolo nariadené vykonať klasifikáciu

sídiel a ustáliť ich pomenovanie. Centrálnu reorganizáciu a zjednotenie pečatidiel vykonali vo Zvolenskej župe v roku 1905, preto všetky pečiatky v župe majú toto vročenie. Ako podklad pre túto pečiatku je zobrazená v červenom štíte na strieborných oblakoch a na zlatom polmesiaci sediaci Mária panna s dieťaťom.

Zachovala sa aj nápisová oválna pečiatka s nápisom DOBRONA NAGY KÖZSÉG PECSÉTJE. Čo v preklade znamená: Pečat veľkej obce Dobronivá.

Po vzniku Československa používa obec aj iné pečiatky, nielen tú s Máriou pannou. Okolo starodávneho symbolu je nápis: Okres Zvolen Veľká obec Dobroniva 1256 – 1895. Z roku 1256 pochádza najstaršia zachovaná listina našej obce. Rok 1895 neviem s istotou vysvetliť. Mohlo by sa jednať o letopočet, ktorým si Maďari pripomínali 1000 rokov od zaujatia vlasti a ktorý nemá pre nás žiaden symbolický význam. Tieto letopočty si obec po vzniku ČSR preniesla do novej slovenskej pečiatky. Nasvedčovala by tomu aj

slovenská pečiatka len s nápisom, bez figúry, používaná v roku 1919, kde sú vyryté roky 1256 – 1895. Pečiatka s Madonou sa používala asi od roku 1928 do roku 1939.

Za kresbu odtlačku obecnej pečiatky ďakujem p. Pavlovi Krištofovi.

Od roku 1998 používa obec novotvar obecnej pečiatky s obecným erbom. Podľa Štatútu obce Dobrá Niva, obecnú pečať tvorí obecný erb s kruhopsom OBEC DOBRÁ NIVA. Obecný erb tvorí zelený štít, vo vrchnej časti ktorého je zlatá koruna

zdobená striebornými perlami (Dobrá Niva ako kráľovské mesto), v strede je zlatá striebrom prepásaná lalia – burbonská (symbol Matky Božej) ovenčená zdola dvoma zlatými dubovými vetvičkami so striebornými žaludmi (symbol našej prírody, panónske lesy, stáročné duby).

Na Slovensku sedemdesiatšesť miest a obcí má vo svojom znaku Madonu s dieťaťom.

Ján Polc

Pečať mestečka 1657.
Stredoslovenské múzeum
Banská Bystrica

Pečiatka veľkej obce. Štátny
archív Banská Bystrica.
Zbierka pečiatok č.135

Pečiatka asi 1919. Archív
Jána Polca

Pečiatka asi 1928 - 1939.
Kresba Pavel Krištof. Archív
Jána Polca.

ŠPORT

OŠK Dobrá Niva A mužstvo

OŠK Dobrá Niva začala svoju zápasovú prípravu na novú sezónu na **turnaji**

v **Dolnej Strehovej**. Naš cieľ bol ten najvyšší, a to turnaj **VYHRAŤ**. Zo štyroch mužstiev – Dolná Strehová, Divín, Modrý Kameň a Dobrá Niva, sme skončili na

nelichotivom treťom mieste. V prvom zápase proti Divínu sme odohrali solídny prvý polčas, kde sme ale nevyužili vyložené šance, za čo sme museli pykať. Hostia sa po našich chybách v obrane dostali do dvojgólového vede-

nia. Cez polčas sme rapídne prestriedali, nastúpili aj nové tváre (Hanuska, Doboš), no zápas sme nezvládli a konečný verdikt bol krutý – 6:0. Táto FACKA nám pomohla, a druhý zápas (o tretie miesto) proti Modrému Kameňu sme vyhrali 2:1, a tak sme si zo Strehovej odniesli pohár za bronzové umiestnenie.

O týždeň na to nás čakal turnaj **MIKROREGIÓN PLIEŠOVSKÁ KOTLINA**, ktorého sa tento rok zúčastnili len dve mužstvá. Dobrá Niva a Pliešovce. Sása a Podzámčok sa odhlásili zo súťaže. Babiná hrá pod hlavičkou Dobrej Nivy. Hralo sa na ihrisku Pliešoviec. Od začiatku sme hrali zodpovedne, nepúšťali sme domácich do šancí a darilo sa nám aj v ofenzíve. Zápas sme vyhrali 3:1, a tak sme si guľáš vychutnali ako víťazi turnaja.

V príprave sme sa ešte stretli na našom ihrisku aj s rivalom z Krupiny. V prvom polčase sme boli jasne lepší, ale naša ofenzíva sklamala. Po polčase Krupinčania pre-

striedali (keďže ich bolo asi 20), my sme už toľko nevládali a konečný verdikt bol 1:4.

SLOVENSKÝ POHÁR – OŠK Dobrá Niva – MFK Zvolen

Generálku na sezónu sme mali mať v Slovenskom pohári proti Zvolenu. Zvolenčania nás zaskočili už v úvode, a nepopustili ani na minútu. Našou chabou hrou v obrane nám Zvolenčania nasúkali až tucet gólov. Jediným svetlým momentom bol gól Feriho Molnára a pekná divácka návšteva, za ktorú vám chceme poďakovať!!!

V. liga skupina C 2019/2020

TJ Lovča – OŠK Dobrá Niva 3:0

Prvý zápas v sezóne nám vôbec nevyšiel. Otvárací gól strelili domáci po chaose,

ktorý spôsobili rozhodcovia – čiarový kýval ofsajd, neskôr faul na brankára, no hlavný rozhodca nechal hru pokračovať, na čo naša obrana nezareagovala. Tento gól nás zaskočil a znervóznil, a už sme neboli schopní zápas otočiť, aj keď šanci na to bolo AŽ-AŽ. Súperovi sme sa herne minimálne vyrovnali.

OŠK Dobrá Niva – FK FILJO Ladomerská Vieska 2:2

Po prehovorení do duší sme sa do Ladomerskej Viesky pustili naplno. Mali sme útočnú taktiku, ktorá sa nám aj vyplatila a po vydannej akcii T. Cibulu, M. Kyslého a Molnára sme v 16. minúte vyhrávali 1:0. V druhom polčase ale zabral aj súper, prebral iniciatívu a dvoma gólmi (50. a 64.

minúte) otočil zápas v svoj prospech. V 72. minúte ešte stihol strelou spoza šestnástky vyrovnať Ziman. To našich hráčov nakoplo a posledných 15 minút zápasu sme Viesku zatlačili. V 93. minúte sme mali dokonca možnosť kopat pokutový kop, ktorý Hrčka nedal, a tak zápas skončil spravodlivou remízou. V zápase treba vyzdvihnúť bojovnosť našich chlapcov, skvelý výkon brankára Vilhana a M. Kyslého.

Ďakujeme aj za podporu vás - našich verných, ktorých je stále viac a viac. Sme radi, že futbal na Dobrej Nive sa stáva spoločenskou udalosťou!!! Dúfam, že budeme pokračovať minimálne v takých výkonoch ako proti Ladomerskej Vieske a potešíme

vaše náročné oko.

OŠK Dobrá Niva B mužstvo

TJ Družstevník Seno- hrad – OŠK Dobrá Niva B 0:2

Góly: 72. minúta – Maroš Hakel (pokutový kop), 86. minúta – Duško Raniak

OŠK Dobrá Niva B – OTJ Terany_5:1

Góly: 18., 80. a 88. minúta – Peter Korpáš – HATRICK, 4. minúta – Dano Plichta, 45. minúta – Maroš Hakel

Rastó Kyslý

PRÍSPEVKY ČITATEĽOV

Dovolenka v Chorvátsku alebo keď sa cesta na dovolenku stane cieľom.

Keď sa povie dovolenka v Chorvátsku, každý si predstaví už len tú finálnu vec: slnkom zaliatu pláž, šum mora a hodiny strávené sladkým ničnerobením a grilovaním svojej pokožky do čokoládového odtieňa a popíjaním „veliko točeno“. Úplná idylka, jedine čo na tom trochu prekáža je tá únavná nekonečná cesta zo Slovenska do Chorvátska. Hodiny strávené v aute, človek už nejde ani obsedieť. Navyše, ak si vyberiete cestovanie v noci, kedy sú cesty prázdnejšie, a nemusíte sa potiť v aute, tak máte ešte po takejto nočnej jazde rozhodný biorytmus ešte ďalšie dva dni. Proste cesta býva to najhoršie, to nutné zlo každej dovolenky. Preto bolo treba s tým niečo urobiť. Aspoň trochu si spríjemniť tie nudné hodiny byť zavretý v klimatizovanom aute - treba trochu viacej vzduchu a kontaktu s okolitým prostredím. A tak po druhýkrát sme sa rozhodli, že už aj tohtoročná dovolenka v Chorvátsku s partiou kamarátov bude v znamení cykloturistiky a tú cestu do Chorvátska (tento rok kon-

krétne do letoviska Baška Voda) si to pekne opäť odkrúti zohratý tandem František Chlepkó a Milan Jakubík na dvojkoľosových tátošoch na vlastný pohon. Po minulom roku, keď sme to dali do Novi Vinodolski za 3,5dňa (695km) sa nám tento cieľ: Dobrá Niva - Baška voda (cca 900km) zvládnuť o jeden deň naviac nezdal byť nereálny.

1. deň. Odchod. Plánovaný zraz na našom Námestí SNP pod bránou sa z určitých príčin (mojim zavinením) presunul z 5:00 na 7:00. Predchádzajúci náročný týždeň, tohtoročná slabá kondícia, ako aj kilečká naviac sa podpísali hneď už od cca 70 km na začínajúcich problémoch, avšak ešte stále bolo v organizme dostatok eufórie zo začínajúcej dovolenky. Rastúca teplota začala robiť čoraz väčšie problémy, ako aj chyby, a dokonca zapríčinila aj prvý a našťastie aj posledný pád na zem, kedy som do kopca pri prehadzovaní dlhšie podržal páčku a pošťastilo sa mi zhodiť reťaz z rozety a tak som zo 5 krát naprázdno zahrabcoval s pedálmi a s rachotom sa strieskal na krajnicu. Po cca 90km bola prvá väčšia prestávka, kde sme sa dohodli, že ďalšia veľká prestávka bude už len v Komár-

ne, kde sa aj najeme (čo bola zrejme aj chyba, lebo hlad už bol, a po skúsenostiach z minulého roku sme vedeli, že nemôžeme sa nechať vyhľadávať, lebo v tom teple prídu krče). A to sa aj začalo diať. Tempo rapídne začalo klesať, a rapídne začal sa aj skracovať čas medzi pauzami a začali u mňa prichádzať aj prvé krče. Akokoľvek som bojoval, nevedel som to ovplyvniť. Konečne Komárno a konečne jedlo. Stránky na jedálnom lístku sa jednoznačne otvárajú len na mäsitých jedlách a k tomu hranolky s extra dávkou soli a samozrejme na rozlúčku so Slovenskom veľké čapované. Popri jedle prvýkrát už vytahujeme aj mapu a na papierik píšeme názvy najbližších dedín v Maďarsku, a

určujeme cieľ dnešnej etapy, mesto Pápa - vzdialené cca 70km. Nasadáme do sedla, lúčime sa so Slovenskom a pokračujeme Dunaj. Po pár km v Maďarsku prichádzajú znovu krče, a čoraz častejšie a vo väčšej intenzite, že miestami som nestíhal ani vypnúť tretru z pedálu. Napokon vzdávame o cca 19-tej hodine boj so silami a krčmi na 166-tom km v meste Kisber s tým, že rýchle sa ubytovať, najesť, osprchovať, opraviť veci, zaľahnúť a spať a radšej skoro ráno vstať a skúsiť pokračovať ďalej. Ubytovanie sme našli rýchlo, obchod bol blízko, domáca nám oprala veci a pri teplote vonkajšieho prostredia nebol problém aby do rána preschli. Podľa plánu mal byť druhý deň minimálna

méta Chorvátske mesto Varaždin (tohto času 230 km vzdialené). Nedosiahnutie tohto bodu, by bolo zlým znamením, a mohlo by to mať vážny dopad na dosiahnutie celkového cieľa, pretože už boli pochybnosti, že ak aj zajtra budem mať krčce, či to vôbec zvládnem. Naviac na celý týždeň hlásia extrémne vysoké teploty...

2. deň. Vstávame pred piatou hodinou, aby sme sa vyhli teplotám a veľkej premávke v okolí miest. Po predchádzajúcom dni v sedle to trochu trvá, kým si sedací sval zvykne, ale po chvíli už pedálujeme smerom na mesto Pápa. Pred raňajkami sme dali cca 40km. Rýchle sa najesť, nedovoliť vyhľadovať a pedálovať ďalej, kým nezačne svietiť ostré slnko. Zatiaľ to ide celkom OK. Ďalšiu väčšiu zastávku máme v jednej malej obci (ich mená sa nedajú zapamätať) pri miestnej fare, kde v malých potravinách doplníme do seba energiu (mäso, zelenina, pivo, kola a samozrejme doplna tankujeme studenú vodu) a dávame taktiku, že počas najväčších horúčav (teplota je už „príjemných“ vyše 30 a ani obláčik, čo z asfaltu robí pahrebu) budeme mať častejšie prestávky - po polhodine šľapania 10 min. prestávka. Doteraz sme išli taktikou 50min. šľapanie + 10 min. prestávka... Odsúhlasené a môžeme sa vydať na cestu. Predsavzatia sú na to, aby sa porušovali, a tak prvý krát zastávame po 1,5hodine, a po prestávke šľapeme počas najväčšieho výpeku znova vyše hodiny. Ale energia bola a reliéf krajiny umožňoval aj takéto dlhšie jazdy, tak prečo zastavovať, keď to ide. Neskôr si dávame opäť pauzu na polievku, pivo a kolu, vodu s ľadom do fliaš a hor sa na mesto Zalaegerszeg. Za ním sa už začalo zatahovať a miestami bolo počuť z dialky aj hromy - čo by predzvest' búrky. Napodiv, sil bolo stále dostatok a krčce sa nedostavovali, tak ešte ráno nereálny scenár, že by sme strávili druhú noc už v Chorvátsku, zrazu začínal naberať črty reality. Blížiac sa k pohraničnému mestu Lenti začínala naberať črty reality

aj blížiac sa búrka. Bolo cca 19:00, keď na poslednej zastávke sediac na obrubníku pred hypermarketom, jediac prošúto s rožkom, a zapíjajúc pivom, kolou a nakoniec energetikom, sme sa rozhodli, že proste už nemôžeme ďalej čakať a musíme ísť ďalej aj keď prší, lebo za 2,5 hodiny je tma, ...a my proste dnes budeme spať v meste Varaždin! Po pár metroch cesty sme sa zrazu dostali na výpadovku na hraničný prechod so Slovenskom - Lenti-Lendava, kde po cca 1km sme za sebou počuli spustiť sirény polície, ktorá nás predbehla a jasným gestom nás vykázala z dvojprúdovej cesty na rozbitý cyklochodník, čo spomalilo naše tempo. Našťastie po chvíli cyklochodník končil a my sme mohli opäť zvýšiť svoju rýchlosť na ceste. Na hraničnom priechode sme sa preštrikovali pomedzi autá, a chtiac-nechtiac si vynútili skoršiu kontrolu dokladov. Niektorí colníci zdvihli palce, iní pokrútili hlavami, keď sa nás pýtali skadiaľ ideme a kam. Slovensko sme zvládli za pár minút, a tak po foto z hraníc sme sa vydali plnou parou vpred smer Varaždin. Presne tak ako vlni sme do tohto mesta dorazili tesne pred zotmením, ubytovali sa, a hneď tak ako vlni sa pustila silná búrka. Ale to nám už bolo jedno, pretože túto bitku sme vyhrali a podarilo sa nám dohnať stratu z minulého dňa, čo jednoznačne pozdviho morálku. Za odmenu večer a na oslavu „malého víťazstva“ bola ochutnávka Ožujka aj Karlovačka, a k tomu sa vtisla aj travarica a rakija. Dobrú noc a po rovinatej krajine nás zajtra čaká okrem hlavného mesta aj čo to z kopcov.

3. deň. O cca pol šiestej pred hotelom sa burcujeme pred začiatkom ďalšej etapy. Feri nasadá na bicykel, zapína pedál a pýta sa či môžeme. Ja mu kľudným hlasom odpovedám: „Nie“. Zaznela nervózne so zvýšeným hlasom otázka: „Čo je?!“ ...“Feri, kde máš prilbu?“ ...“Ups, zabudol som ju na stole... :D“ ...taká maličkosť, ešte že si si bicykel nezabudol. To by sa Ti horšie išlo. Ale vyrazáme

a po slzavom údolí po prvom rannom kontakte so sedadlom a ľahkom roztáhaní svaľov po rovinke sa zrazu pred nás postavila stena...najskôr 8%, 10% a potom 12% stúpanie. To bola akoby ukážka z toho čo nás poobede bude čakať. Po týchto kopčekom nás čakala pomerne rýchla cesta dole popod diaľnicu, kde sme urobili svoje maximálne rýchlosti - krátkodobu aj okolo 70km/h. Raňajky sme si dali podľa rady známeho v Hoteli Milenij, kde sme si museli vypýtať aj dupľu a potom hor sa do predmestí Zagrebu. K jeho severnému predmestiu sme sa dostali o cca 11-tej hodine a jeho južné predmestie sme opúšťali o cca 13-tej. Čo bolo 2 hodiny v prepchatých uliciach, trúblicach autách v horúčave a nervozite, ktorá nám zobrala veľa energie. Nabudúce radšej urobiť okľuku aj o 10km viac, ale radšej sa tomu vyhnúť. O cca 14-tej rýchly obed (mäso, pivo, kola) a otázka čašníkov, či sú tu kopce, a jeho jednoznačná odpoveď že áno. Zatiaľ sme videli pred sebou len rovinu, keď tu tiež zrazu kde sa vzala, tu sa vzala pred nami „stena“ so stúpaním min. 10%, a zase prehodiť na najľahšie prevody a šľapať. 15 minút šľapať hore a za 3 minúty sa zvisť dole, po ňom 15 minút šľapať hore a zase 3 minúty sa zvisť dole, a zase hore a zase dole... atď a jedna dlhá rovina popri rybníkoch a zase opakované hore-dole... až po križovatku Tušilović, kde sme sa prvý krát stretli so záľudnosťou tohto kraja. Do stredajšieho cieľa - mesta Slunj nás delilo ešte cca 50km, a to sme už mali v ten deň 140km za sebou. Záľudnosť: vidíte pred sebou cestu, ktorá ide dole, mozog vám vraví, že idete dole kopcom, ale skutočnosť je taká, že idete mierne do kopca - je to len optický klam a navyše idete po ceste 1 triedy, kde je plno kamiónov, žiadna krajnica neexistuje, miestami máme prudký zráz-kaňon a váš pud sebazáchovy sa nevie zrazu rozhodnúť, či ísť viac na hranu priepasti, alebo poštekliť laktom kamión. Po namáhaní dňa predsa len sa poda-

rilo dôjsť do mesta, v cente ktorého je priepasť, kaňon, vodopády a nad cestou obrovské bralo. Ubytovanie je tam na každom rohu, tak ho nachádzame pomerne rýchlo, aj keď nám ho spočiatku nechceli dať, lebo sme boli len dvaja a jednalo sa len o jednu noc a oni mali nový luxusný apartmán, v ktorom sa vyspí 6 osôb. No napokon nám ho dali, a tak sa pýtame, že kde môžeme odparkovať svoje bicykle - domáci - starší pán nám otvoril kôľnu a ukázal, aby sme ich dali do vnútra. Pýtame sa, či by to pre istotu nezamkol. Jeho odpoveď nás uspokojila: „nebojte, ništ nestane, ja hore mám kalašnikov“ a ukázal na okno v podkroví. Ústretovosť domácich sa samozrejme prejavila: bez problémov nám oprali veci, a samozrejme ako všimné doniesol domáci fľaštičku rakije na záver dňa po 183km. Avšak tentokrát s ňou veľmi opatrne a symbolicky, pretože ďalší deň sme mali pred sebou najťažšiu časť trate, kde sme mali 3 veľké horské prechody a aj dlhé pustatiny.

4. deň. Ráno v horskom prostredí s vyššou vlhkosťou bolo značne chladnejšie, ako predchádzajúce. Naviac obloha bola zatiahnutá a zdalo sa, že každú chvíľu príde dážď. Prvé ranné km sú ako vždy poznačené dojímavými chvíľami na zvykanie si na „pohodlnosť“ sedla a hľadání správnej polohy. Ráno sa opäť stala menšia nepríjemnosť. Napodiv nie mne, ale Ferimu spadli okuliare a dolámali sa. Na najbližších benzínkach ich nemali v ponuke. Ráno boli cesty ešte takmer prázdne, ale po šiestej hodine každou minútou bolo cítiť zväčšujúcu sa intenzitu dopravy a najmä kamiónov. V najbližšej dedinke sme dali raňajky tradične naše obľúbené: na obrubníku pred hypermarketom, „natankovali plnú“ do oboch fliaš a vydali sa ďalej k hraniciam národného parku Plitvičkih jazier, kde kamióny nesmeli, ale zato ich začali dobiehať počty osobných áut a autobusov turistov. Na niektorých miestach sme videli aj scenériu pár jazier, kde sa natáčal Winnetou, avšak

bolo sa potrebné sústrediť na zdolávanie kopcov, dávanie si pozor hlavne pred seba, lebo cesta bola kľukatá bez krajnice a zvodičiel. Na niektorých úsekoch chýbalo len pár cm aby sme zažili pocit niekoľkometrového voľného pádu. Ďalšia zastávka po prvej mini horskej prémii bola vstupná brána do parku, kde sme na pár metroch štvorcových počuli asi všetky jazyky sveta. Po krátkom oddychu, dávame tentokrát čaj na zahriatie, nakupujeme magnetky a ideme ďalšie desiatky km krajinou, v ktorej neviete, či idete hore do kopca, alebo dole, a radšej sa už nad tým ani nezamýšľate. Ale napokon to predsa len prišlo a krajina sa akoby umúdrila a začala opäť fungovať gravitácia smerom dole kopcom. Po prejení horského sedla sa pred nami otvorila veľká pustatina, kde bolo vidieť aj kde tu roztrúsené domčeky, avšak po priblížení bolo hneď jasné, že nikto v nich nebyva. Vojnou poznačená, vyludnená časť s ohraničenými vojenskými priestormi nám pripomenula, že sa nachádzame v blízkosti bosnian-skyh hraníc. Avšak začínal sa čítať ďalší problém, že so stúpajúcou teplotou nám dochádzali pomaly aj zásoby vody a energie a po ceste pred nami sme podľa mapy nemali dlhodobo žiadne mesto, či dedinu. Preto nám neostávalo nič iné, iba obetovať čas a sily na nutnú horskú prémii - neďaleké mestečko Ubđina, ktoré sa nachádzalo na vrchu strmého pahorku. Tradičné sušené mäso, zelenina, pečivo, kola, pivo, voda, hádam ešte nikdy neboli také dobré ako práve na lavičke v parku v Ubđine. Pomaly sme si začali zvykať na vyludnené redšie osídlené oblasti a aj na kopcovitý terén a „ani sme sa nenazdali“ a bola za nami už ďalšia stovka km. Ďalšia zastávka bolo mesto Gračac, kde sme vedeli, že tam proste musíme zastať, aj keď nebudeme chcieť, lebo za ním už dlho nebude žiadna možnosť si doplniť zásoby, alebo sa občerstviť. A tak aj bolo. Po Gračaci nás čakalo cca 8 km stúpania krajinou bez osídlenia po horúcom asfalte s najvyš-

ším bodom celej trasy a odtiaľ cesta cca 30km iba dole. Na najvyššom bode sme si dali malú pauzu a pustili sa dolu. Akonáhle sme sa dostali na druhú stranu kopca, otvorila sa nám scenéria mohutných kopcov posiatych veternými turbínami, fachčiacimi na plný výkon. Samozrejme, že vietor fúkal proti nám, a tak aj pri 8% klesaní sa stalo, že protivietor proste človeka zabrzdil, alebo keď ste sa dostali na most, tak vás silný vietor dokázal doslova odhodiť aj o meter do strany. Ak sme sa chceli pohnúť museli sme niekedy šlapať aj dole kopcom. Občas sme si pripadali ako Cervantesov rytier Don Quichote v boji s veternými mlynmi. A museli sme si dať aj prestávku počas cesty dole kopcom, pretože vtedy ste držali celú váhu tela na ramenách, a po tolkých km to už bolo aj cítiť. Pred siedmou hodinou večer sme zdolali aj métu nastavenú na ten deň: mesto Knin, a tam sme rozhodli, že ešte pokračujeme ďalej cestou až k jazeru Peruča - dedina Podosoje, aby nás na ďalší deň čakalo už menej ako 100km do cieľa. Hornatý terén a únava dali zabráť, pretože hneď po opustení mesta sme museli našlapať niekoľko km iba do kopca, a prvý krát hrozilo, že sa deň nemusí skončiť s úsmevom na tvári.

Po cca 20 km od mesta Knin už som chytil v tom najnevhodnejšom čase krízu z neustáleho pedálovania do kopca, navyše sme boli asi iba v polke cesty, žiadna dedina na blízku nebola, vody som už mal iba asi 2dl, a čo bolo ešte horšie slnko akurát zašlo za horizont (čiže čím ďalej menej svetla a do úplnej tmy ostávalo cca 40 minút. Tak sme urobili rozhodnutie, že Feri pôjde do najbližšej dediny nájsť ubytovanie, a ja to tam nejako dôjdem, aj keď som nemal svetlo. Po chvíľke oddychu som nako-pol sily, pud sebazáchovy napumpoval do žíl adrenalín, a zrazu som chytil druhý dych, našťastie aj cesta už išla väčšinou po rovine a dole a len sem tam mierne kopčeky hore. Vpálil som do prvej dediny. Predavačka už zatvárala obchod, keď som ju ešte vtlačil dnu, aby mi predala vodu a energetáky. Jeden som vypil na ex, druhý nalial do prázdnej fľaše a do druhej doplnil vodu. „Nahodil som motor“, rozšíril zrenice a plnou parou (ako by som bol natré-novaný - čo ma samého prekvapilo) som pokračoval pološerom neznámou krajinou hľadať Feriho. Čoskoro sa pred mnou objavila tabuľa cieľa Podosoje, a aj niekoľko ponúk na ubytovanie, avšak Feri sa ešte išiel bicyklovať

ďalej. Keďže už bola tma, tak som ho zavolať mobilom naspäť do posledného ubytovania, ktoré bolo pri ceste, kde bol cieľ 200km dlhej etapy. Pivo sme už na záver dňa nestihli, ale pohostinnosť domácich, ktorí nám aj oprali veci, nám padla vhod. A tak na adrenalínový šťastný záver sme si dali pár dúškov domácej rakije.

5. deň. Dnes nás čaká posledných 96 km. S východom slnka zasúvame tretry do pedálov, aby sme po 200m zosadli z bicykla s bolestivými grimasami a citoslovcami. Proste takto zhurta to dnes nejde. Skúšame znovu - postupne - so striedaním šlapania v stoji a v sede aj po rovine popri jazere. Po cca 20 km máme oddych, ale cítime, že už je toho dosť, a zadky si ešte dnes nezvykli. Nasadáme znova do sedla, už s rošku povoleným svalstvom smer Sinj, kde budeme mať raňajky. V jednej dedinke pred ním vidíme poštára, ktorý niesol zásielku na skútri do jedného domu. Ako nás uvidel, pridral a išiel popri nás po chodníku pre peších a prebehol nás. To ma trochu nakoplo a v rámci zábavy, keďže cesta bola ako húsenková dráha- hore dole, som sa rozhodol, že trochu mu budeme sekundovať, a tak sme sa

za neho zakvačili a v tesnej blízkosti sme prešli spolu cca 2km rýchlosťou miestami aj 40km/h, kým nezatrúbil, pozdravil sa a neodbočil do druhej ulice. Takto nakopnutí sme si dali ešte porovnanie vytrvalosti s traktorom, ktorý nakoniec traktorista vyhral, pretože sa pred nás postavil dosť strmý a dlhý kopec. Aspoň trochu spestrenia pred raňajkami. Potom sme postupovali smerom na Trilj a Ugliane, kde sme už mohli pozorovať po pravej strane scenériu vysokého horského masívu, ktorý lemuje celé pobrežie Chorvátska, a delí tak vnútrozemie od morských oblastí. Pred nami sa už črtali jasné kontúry pohoria Biokovo s najvyšším bodom Sv. Jure, pod úpäťm ktorého je už definitívny cieľ našej destinácie. Ešte sme išli pár km cez „laznícke osídlenie“, kde nič-tu nič len hlučný cvrkot cikád a husté nízke kríky, až

sme sa dostali ku rieke Cetina v obci Blato na Cetiny. Tam sme doplnili tekutiny, energiu a vydali sa pozdĺž toku rieky ďalej. No, ono sa to povie pozdĺž, rieka si tiekla kaňonom, a my sme si to museli na vrch toho kaňonu vyšlapať. Čoskoro nás čakal most ponad kaňon a popod diaľnicu, aby sme sa dostali k poslednej zastávke k dedine Zadvarje. Dávame radler a kolu pred požiarňou zbrojnicou, a čaká nás posledných pár km do kopca. Už len stúpanie asi 100m do Gornja Brela. Po jeho zdolaní za ostrou zákrutou sa zrazu cesta láme, a my už naberať rýchlosť smerom k obrovskej vyseknutej skale. Keďže toto miesto som poznal, otáčam sa dozadu a vravím Ferimu, aby sa pripravil na pohľad, ktorý sa mu naskytne. Je pár minút po 12-tej hodine a zrazu z tolkej zelenej a šedej, ktorú sme videli po ostatné dni

zaplaví naše sietnice azúrovo modrý obraz Jadranského mora z jasnou belasou oblohou. Neubránime sa výkrikom radosti a zdvíhame ruky nad hlavu. Robíme prvé foto s morom v pozadí, a oznamujeme kamarátom, že o malú chvíľu sa vidíme na pláži. Do cieľa nám chýba už iba cca 10km - iba dole kopcom, tak si užívame tieto chvíle a v duchu sa rýchlo premieta celých 880 km, ktoré sme za posledných päť dní odpedálovali. Prichádzame na miesto stretnutia, stretávame sa s priateľmi, veliko točeno na zvítanie, vyťahujeme slovenské vlajčky, ktoré nám viali počas celej cesty za nosičom a ideme hneď aj v cyklo oblečení okúsiť, či je more už dostatočne vyhriate. S Ferim si podávame ruky, navzájom si gratulujeme, že sme to zvládli a sme radi, že síce fyzicky zničeni, ale v duši hlboký smiech a zocelení si môžeme konečne

oddýchnuť. Posledné foto v mori s bicyklami nad hlavou a „cyklomisia“ Dobrá Niva - Baška Voda 2019 je definitívne v plánovanom čase úspešne ukončená. O rok, ak budeme živí a zdraví, už sa črtajú ďalšie smelé plány na dlhšiu tour. Vrelo odporúčam všetkým, ktorým to zdravie dovoľí. Je to naozaj zážitok. Ďakujeme všetkým, ktorí nám držali palce a povzbudzovali nás a tým nám dodávali silu nevzdať sa. Ináč, tohto roku podobnú cestu bicyklom, ale do Crikvenice zažili aj naši ďalší kamaráti zo ŠPORTKLUBU Dobrá Niva: Palo Petruš, Majo Filo a Rado Gregáň. Mali síce kratšiu trať, ale zato podali v priebehu troch dní väčší výkon. Gratulujem.

Ing. Milan Jakubík

ŠTATISTIKA

Štatistika obyvateľstva v obci Dobrá Niva:

Júl 2019

Prihlásení na trvalý pobyt: 1

Počet narodených detí: 3

Odhlásení z trvalého pobytu: 1

Počet zomretých: 1

POZVÁNKY

Obec Dobrá Niva v spolupráci s Nohejbalovým klubom a so ZŠ s MŠ J. S. Neresnického vás srdečne pozývajú na 19. ročník tenisového turnaja vo dvojhrách O pohár SNP, ktorý sa bude konať v sobotu 24. 8. 2019 v tenisovom areáli pri ZŠ. Pozývame všetkých priaznivcov tohto športu, ako aj širokú verejnosť. O občerstvenie bude postarané. Záujemcovia sa môžu prihlásiť u Mgr. Jána Slosiarika, tel.: 0907 257 883 alebo priamo pri prezentácii pred otvorením turnaja (8.00 - 8.30).

OŠK DOBRÁ NIVA POZÝVA VŠETKÝCH SVOJICH PRIAZNIVCOV NA MAJSTROVSKÝ FUTBALOVÝ ZÁPAS nedeľa 25. 8. 2019 16:00 hod. štadión OŠK OŠK DOBRÁ NIVA - TJ ŠK JAKUB

Obec Dobrá Niva Vás pozýva na oslavy 75. výročia SNP s tradičným lampiónovým sprievodom obcou a zapálením vatry v prírodnom amfiteátri KOLO 28. 8. 2019